

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Jesaja 60, 1
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 89 : 3 en 4 (loflied op de Here die in het licht gezeten is)**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 130 : 2 en 4 (wie zal bestaan als God op onze overtredingen blijft letten)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: Jesaja 60 : 1 - 22**
8. **Tekst: Jesaja 60 : 1**
9. **Woordbediening**
10. **Zingen: Psalm 43 : 3 en 4 (bede om bevrijding en Gods licht in ons leven)**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Collecte**
13. **Zingen: Psalm 80 : 1 en 2 (bede om zijn lieflijk licht te tonen)**
14. **Klaarmaken tafel: Gezang 4**
15. **Tijdens viering: Gezang 10 : 1-4 , Lied 126 : 1-3, Psalm 119 : 5, 10, 12, 17, 40, 49 en 64**
16. **Slotzang: Gezang 9 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Het volk van Israël verkeert in diepe ellende. Het is weggevoerd uit het land Israël. Uit de stad van de Here, Jeruzalem. Weg in de ballingschap. Verstrooid over een groot gebied. En deze ramp en deze ellende was niet zomaar plotseling uit de lucht komen vallen, jongens en meisjes. De Here had zijn volk Israël gewaarschuwd. In de tijd van Mozes had de Here al tegen zijn volk gezegd: als jullie Mij verlaten en andere goden gaan dienen, dan zullen jullie niet lang leven in het land dat Ik jullie geef. Deuteronomium 30:17-18. Nu waren er al honderden jaren voorbij gegaan. Misschien wel 800 jaar toen Mozes dat gezegd had. Dus het zou goed kunnen dat het volk van Israël dat vergeten was. Maar de Here had zijn volk ook later telkens gewaarschuwd. Vlak voordat Jeruzalem in handen van koning Nebukadnessar, de koning van Babylonië was gevallen, had de Here nog profeten onder zijn volk gestuurd. Waaronder de bekende profeet Jeremia. Maar ook naar Jeremia hebben ze niet geluisterd. Ze bleven andere goden dienen. Ze bleven de armen en zwakke mensen uitbuiten. Hun harten waren gewoon koud en ze luisterden niet naar God. De Here vond geen liefde onder zijn kinderen. Niet voor Hemzelf en niet voor de naaste. En toen de maat vol was, deed God waar Hij al zo lang mee bedreigd had. Hij liet Jeruzalem innemen en zijn volk wegvoeren. Hij liet zelfs toe dat de prachtige tempel die Salomo voor Hem gebouwd had, verwoest werd. God slaat in zijn toorn, in zijn woede, zijn volk. Zoals God dat ook zelf zegt in vers 10 van Jesaja 60. En laat dat voor ons allemaal telkens een waarschuwing zijn. De Here is geduldig. Hij is genadig. Maar het geduld van de Here is niet eindeloos. God laat niet een loopje met zich nemen. Wie denkt dat God alleen maar dreigt en niet doet, zal bedrogen uitkomen. Wie denkt in zonden te kunnen leven, zonder berouw te hebben en dan toch het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan, die zal merken dat God niet alleen dreigt, maar ook handelt zoals Hij heeft gezegd. Voor de wereld en voor de broeders en zusters in de kerk, kun je dan een vrome broeder of zuster lijken, maar de Here weet beter en houdt ook zijn Woord als het gaat om straf en oordeel. Toen en nu.

Maar hoewel de Here zijn volk liet wegvoeren en de geliefde stad Jeruzalem met de tempel liet verwoesten, toch vergat de Here zijn volk niet. De Here zag de ellende waarin zijn volk moest leven. Hij zag hoe zijn volk leed en moedeloos was. Hoe het als het ware uitgeput en verslagen van verdriet zonder hoop en moed op de grond ligt. Wach-

tend om de dag van de dood. Wachtend op de totale ondergang. En dan in deze bedrukte, moedeloze tijd, klinkt dan dit Woord van de Here: sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid van de Heren gaat over u op.

Het volk moet opstaan. Het moet niet troosteloos blijven liggen in de duisternis van zijn eigen zonden en ellende. Opstaan moet het en het moet licht worden. Niet doordat het zelf een licht is. Alsof ze in zichzelf licht hebben. Nee, ze moet verlicht worden. En God zal zelf zorgen voor een licht in het midden van zijn volk. Een licht waardoor zijn volk verlicht zal worden. Moet je voorstellen, jongens en meisjes, dat je ergens bent waar het vreselijk donker is en waar je het gevoel hebt dat vijanden op je loeren. Dan kan het zijn dat je van angst maar op de grond gaat liggen. Je kan toch niets doen. Je weet niet welke kant je op zou moeten gaan. Maar dan schijnt daar plotseling een licht. En niet maar een licht in de verte. Nee, een licht dat vlak bij is. Een licht dat jou verlicht. Dat is dan zo fantastisch. Zo bevrijdend. Want dat licht verdrijft je angsten, je eenzaamheid, je verdriet. Dat licht maakt zichtbaar welke kant het op moet met je leven.

En dat licht wordt nader aangeduid als de heerlijkheid van de Here die opgaat over zijn volk. Het woord “opgaan” is hetzelfde woord dat gebruikt wordt voor het opgaan van de zon. Maar hier gaat maar niet de zon op, maar de heerlijkheid van de Here. Of om het met de NBV te zeggen: de luister van God. En uit het vervolg van dit hoofdstuk weten hoe groot deze luister is. Want het licht dat hier schijnt doet de zon en de maan verbleken. Ja, dit licht is het licht van God zelf.

En wat is dit licht, deze heerlijkheid van God? Hoe heeft God zijn heerlijkheid en licht in de wereld getoond? Het is door zijn Zoon naar deze aarde te sturen. Hij, Jezus Christus, die geboren werd uit de maagd Maria is de heerlijkheid voor de wereld. Hij is het licht en brengt alles aan het licht. Over alles laat Hij zijn heerlijke licht schijnen. En de oproep van de Here uit onze tekst is dus een oproep om ons door Jezus Christus te laten verlichten. Onszelf in zijn licht te zetten. Dan maakt zijn licht onherroepelijk zichtbaar wat er aan zonden, tekortkomingen en slapheid in ons leven is. Maar we moeten niet bij de pakken neerzitten, maar opstaan. We moeten in de benen komen. We moeten naar het licht gaan en de Zoon van God vragen of Hij alles wat er nog aan duisternis in ons leven over is, wil verdrijven. En de Here Jezus wil dat, want daarvoor is Hij in de wereld gekomen. Om de duisternis te verdrijven. Om het rijk van de duivel te verbreken. Om ons uit duisternis te redden.

En daarom geldt de oproep van de Here uit Jesaja 60 ook voor ons. Want de duisternis heeft ook zo vaak grip op ons leven. En nu kunnen we daarin blijven zitten. We kunnen ons hoofd in moedeloosheid in onze schoot leggen. Maar dan zal de duisternis alleen maar nog meer grip op ons leven. Nee, we moeten telkens weer opstaan en licht worden. Licht worden doordat we ons laten verlichten door de heerlijkheid van God. Door de eniggeboren Zoon van God. Onze Here Jezus Christus. In Jesaja 60 werd zijn komst nog voorzien. En Hij is gekomen naar zijn volk. Naar de stad van zijn Vader en God. Maar daar werd Hij niet geëerd maar veracht, geslagen en onschuldig terecht gesteld. Vanwege de duisternis die wij in deze wereld hebben gebracht. Vanwege de duisternis die wij in ons leven hebben. Zo heeft Hij de duisternis overwonnen. Blijf dus niet liggen, maar ga naar het licht. Zodat het licht wordt in uw leven en u zelf licht wordt.

Amen